

oznanilo

Kdor išče
prijatelja brez napak,
bo ostal brez njega.
(turški pregovor)

5. velikonočna nedelja

letu X /2010-19
19. maj 2019

LJUBEZEN – Jn 13,31–33a.34–35
OSEBNA IZKAZNICA KRISTJANOV

»Po tem bodo vsi spoznali, da ste moji učenci, če boste imeli ljubezen med seboj« (Jn 13,35). Kako veliko odgovornost nam danes Gospod zaupa v evangeliju. Pravi, da nas bodo ljudje prepoznali kot Jezusove učence po tem, kako se med seboj ljubimo. Pa se res? Smo

prepoznavni
kot njegovi
učenci?

Prav ljubezen
je osebna iz-
kaznica krist-
janov, ki jo
je treba ved-

no obnavljati. Če namreč ta dokument »poteče« in ga ne obnavljamo, nismo več Jezusovi učenci. Njegov učenec se namreč odlikuje po konkretnih delih ljubezni, in to ne tako, kot vidimo v televizijskih nadaljevankah ali beremo v romanih. Prave ljubezni se naučimo v Jezusovi šoli in prav ljubezen je pot srečnega življenja. Kaže se v konkretnih dejanjih, ko smo za druge ljudi zmožni darovati svoj čas, svoje sposobnosti, jih razveseliti s kakšnim darilom, se odreči morda nekemu potovan-

»Novo zapoved vam dam,
da se ljubíte med seboj!
Kakor sem vas jaz ljubil,
tako se tudi vi
ljubíte med seboj!
Po tem bodo vsi spoznali,
da ste moji učenci,
če boste med seboj
imeli ljubezen.« (Jn 13,34–35)

Če hočem zvedeti
za skrivnost prijatelja,
imam za to en sam način:
da mu prisluhnem.
Mnogi med nami
iskreno iščejo Boga,
vendar pa mu nikoli ne prisluhnejo.
(Jacques Loew)

Ni ljubezni brez upanja in
ni upanja brez ljubezni –
ne enega ne druga pa ni brez vere.
(sv. Avguštin)

Pravzaprav je tako,
da se najtežje ne spreobračajo
največji grešniki, ampak farizeji,
ki so vkovani v svojo pravičnost.
(Anton Stres)

ju, da s sredstvi in časom, ki bi bil namenjen potepu, osrečimo druge ... Bodimo tudi mi hvaležni za vse, kar prejemamo, in zlasti za Božjo zvestobo v prijateljstvu do nas tudi takrat, ko se mi od njega oddaljimo. V iskanju ljubezni in nežnosti ne smemo pozabiti, da je značilnost prave ljubezni svoboda, ki drugih ne utesnjuje in ne priklepa nase. K takšni svobodi nas kliče Bog, ker nas ima rad in nam daje tudi moč za izbiro reči, ki nas trajno osrečujejo. To predpostavlja tudi pogum odreči se lažnim in trenutnim mikom. Ne smemo se bati napora, saj samo s pogumnimi in močnimi odločitvami zmoremo uresničiti to, kar nas tudi v globini osreči. Povabljeni smo, da živimo pokončno in da dela usmiljenja (katerih glavni poudarek je ljubezen do bližnjega) postanejo naš vsakdanji program. Tako bomo razpoznavni kot Jezusovi učenci in bomo imeli osebnostno izkaznico kristjana, izkaznico pristne ljubezni. To je zagotovilo, da bo tudi vaše veselje popolno.

V današnjem drugem berilu beremo odlomek iz knjige Razodetja (Raz 21,1–5) o katerem nam Anselm Grün, v knjigi Kaj nam omogoča živeti, spregovori tako: V katedralah iz prvih stoletij krščanstva so na čelni strani levo in desno od apside pogosto uprizorili nebeški Jeruzalem. Kar nam opisuje Knjiga razodetja, so imeli udeleženci evharističnega bogoslužja nenehno pred očmi. Tu-

kaj je nebeški Jeruzalem, mesto, ki je polno miru in lepote. Okrašeno je kot nevesta. In v tem mestu Bog sam biva med ljudmi. V nebeškem Jeruzalemu bodo obrisane vse solze. Ne bo več smrti in ne bo več žalovanja in vpitja. Ko so verniki med evharističnim slavljem gledali slike nebeškega Jeruzalema, so vse besede, ki so jih slišali iz Svetega pisma, zanje postale resničnost. Gledanje v vse to jim je odvzemalo strah pred smrtjo. Izpolnilo je njihovo hrepenenje po večni domovini, po domovini, ki ima človeške poteze. Mesto kot utrjeno mesto je bilo že od nekdaj simbol Božjega reda in hkrati podoba materinskega varstva, ki ga ponuja svojim prebivalcem. Tako posreduje pogled na nebeško mesto Jeruzalem materinsko varnost. Kdor gleda nanj, se že sedaj v evharističnem slavlju počuti, kot da bi bil prestavljen v nebesa. Zanj se je v tej sliki odprl nebeški Jeruzalem, tako da je evharistično slavlje med seboj povezal nebo in zemljo, zemeljsko mesto z nebeškim mestom. Ta zorni kot je kristjanom iz prvih časov podarjal upanje, da se bodo vsi ponovno videli v tem nebeškem mestu. Besedilo iz Knjige razodetja se pogosto bere pri pogrebih. Žalujoči slišijo besede: »Bog bo obrisal vse solze z njihovih oči in smrti ne bo več, pa tudi žalovanja, vpitja in bolečine ne bo več« (Raz 21,4). To so besede tolažbe, ki jim

obljublajo, da njihovo žalovanje ne bo trajalo večno. Žalovanje se bo spremenilo v veselje, otrplost, ki jo doživljajo sedaj ob smrti ljubljenega človeka, pa bo postala izbruh nove polnosti življenja. Bog sam briše naše solze. Tukaj ga vidimo v podobi tolažeče matere, ki briše solze svojemu otroku.

BODI PRI NAS SVETI DUH

Sveti Duh, bodi pri nas,
pridi v naša srca s svojo milostjo.
Nauči nas, kaj naj storimo,
pokaži nam, kaj naj mislimo,
pokaži nam, kaj moramo narediti.
Ti ljubiš resnico nad vse,
ne dopusti, da bi zabrisali, kar si ti uredil.
Nevednost naj nas ne ovira,
odobranje naj nas ne zavede,
napačni obziri naj nas ne zmedejo.
Naj bomo v tebi in se v ničemer ne oddaljimo od resnice. Amen.

Delo je velik dar Božji in delati
je vsakemu stanu velika čast.
Delo nam zemljo polepša,
nas s kruhom oskrbi
in nas greha varuje.
(bl. Anton Martin Slomšek)

Pravični je v Božjih očeh tisti,
ki je do kraja poslušen Bogu
in njegovi sveti volji
in obenem usmiljen in dober
do sočloveka. (Janez Zupet)

Slovenski pastoralni center / SPC

Einsiedlergasse 9-11, 1050 Wien

Telefon: **0664 122 86 11** (*Matija*)

Skype: **tratnjek.matija**

elektronska pošta: **info@spc-dunaj.net**

internetna stran: **www.spc-dunaj.net**

Odgovarja: **Matija Tratnjek**

Ste se danes že nasmeljali?

PROMETNI ZNAK – Učitelj razla-
ga otrokom prometne znake. »Kaj
pomeni znak v bližini šole, na ka-
terem je šolar s torbo na hrbtu, ki
teče?« – Jaka: »Pomeni otroka, ki gre
iz šole.« – »Zakaj pa, da gre iz šole?
Lahko je to otrok, ki gre v šolo.« –
»Ja, potem pa zagotovo ne bi tekel.«

POLJUB – »Kdo vam je pravzaprav
rekel, da lahko tukaj ves dan lenarite
samo zato, ker sem vas enkrat pol-
jubil?« pravi šef svoji tajnici. – Ona
smehljaje odgovori: »Odvetik!«

POMARANČE – Gospa pride v
trgovino s sadjem in
vpraša: »Ali so te pomaranče ital-
ijanske ali izraelske?« – Prodajalka
odvrne: »Je to pomembno? Se boste
s pomarančami pogovarjali ali jih
boste pojedli?«